— Скажи, пароплаве, дуже прошу,
Скільки ти можеш везти вантажу?

— Можу я з тисячу взять пасажирів,
Лантухів з вугіллям сотень чотири,
Катер, три шлюпки, троси та крани,
Ну, і матросів, ну, й капітана.

Швидко ходжу я — ніби літаю —
Від Порто-Ріко аж до Китаю;
Буря бурхоче, море рокоче —
То мене хвиля в боки лоскоче.

Та як примусять мене супостати
В трюми узяти бомби й гармати,—
Сам пропаду,
а піду
все одно
З ними
на дно!